EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 12.10.2015
COM(2015) 494 final

2015/0238 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeavia toimenpiteitä

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan soveltaa kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Yhdistynyt kuningaskunta on pyytänyt kirjeessään, jonka komissio on kirjannut saapuneeksi 22. toukokuuta 2015, lupaa jatkaa alv-direktiivin 16 ja 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista. Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 5. kesäkuuta 2015 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti 8. kesäkuuta 2015 päivätyllä kirjeellä Yhdistyneelle kuningaskunnalle, että sillä on kaikki pyynnön arvioimiseen tarpeellisiksi katsomansa tiedot.

Yleinen tausta

Alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista. Direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiskäyttöön on vastikkeellinen palvelu, jos tavara on oikeuttanut arvonlisäveron vähennykseen. Tämä järjestelmä antaa mahdollisuuden saada takaisin yksityiskäytön osalta alun perin vähennetty arvonlisävero.

Kun kyseessä ovat työsuhdeautot, joita käytetään osittain yksityisiin (muihin kuin ammatillisiin) tarkoituksiin, yksityisen käytön määrittäminen ja verottaminen edellä mainittujen sääntöjen mukaisesti on usein vaikeaa.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa onkin sovellettu yksityiskäyttöön auton iskutilavuuteen ja polttoainetyyppiin perustuvaa kiinteämääräisen veron erityisjärjestelmää, joka on sallittu luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa vakiokantaa yritysautojen polttoainemenoista kannettavaan vähennyskelvottomaan arvonlisäveroon 21. heinäkuuta 1986 tehdyllä neuvoston päätöksellä 86/356/ETY[1].

Tämä alkuperäinen poikkeus kumottiin ja korvattiin luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle ottaa käyttöön jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 6 kohdasta ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdasta poikkeava erityistoimenpide 25. syyskuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/659/EY[2], jossa otetaan käyttöön auton hiilidioksidipäästöjen määrään perustuva yksityiskäytön kiinteämääräinen verotus. Tämä järjestelmä perustuu siihen, että auton päästöjen ja polttoaineen kulutuksen välillä on suora yhteys niin, että suurempi päästömäärä tarkoittaa suurempaa polttoaineen kulutusta. Päästömäärien perusteella lasketaan polttoaineenkulutus kilometriä kohden, ja siihen liitetään yksityiskäytön kilometrimääräinen keskiarvo, joka määritetään välittömän verotuksen tietojen ja polttoaineen vähittäismyyntihinnan perusteella. Tämän tuloksena yksityiskäytöstä maksetaan ajoneuvon yksityiskäytöstä kannettavan arvonlisäveron määrää vastaava summa. Tätä maksua arvioidaan uudelleen kerran vuodessa polttoaineen hintojen muutosten huomioon ottamiseksi.

[1] EYVL L 212, 2.8.1986, s. 35.
[2] EUVL L 272, 3.10.2006, s. 15.

Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan järjestelmä on osoittautunut asianmukaiseksi, ja se on johtanut huomattavaan yksinkertaistamiseen sekä yritysten että verohallinnon kannalta. Tässä yhteydessä on syytä todeta, että järjestelmä on vapaaehtoinen verovelvollisille, jotka voivat päättää jatkaa tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. On kuitenkin arvioitu, että yksinkertaistamista sovelletaan noin 230 000 ajoneuvoon.

Tällä perusteella Yhdistynyt kuningaskunta on pyytänyt poikkeuksen soveltamisen jatkamista.

Edellä mainittu päätös, jonka voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2015, tehtiin jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY[3] perusteella, joka on ilman merkittäviä muutoksia sen sisältöön korvattu arvonlisäverodirektiivillä, joka näin ollen muodostaa oikeusperustan tälle päätökselle.

Jos pyyntö voimassaolon jatkamiseen ulottuisi myöhemmäksi kuin 31. joulukuuta 2018, mukaan olisi liitettävä kertomus järjestelmän toimivuudesta.

2. OIKEUSPERUSTA SEKÄ TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Alv-direktiivin 395 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (muun kuin yksinomaisen toimivallan osalta)**

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, ehdotus kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuus**

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen nähden, että tarkoituksena on yksinkertaistaa alv:n kantamisessa käytettävää menettelyä. Siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi tietyllä alalla.

Järjestelmä on edelleen verovelvollisille vapaaehtoinen.

- **Sääntelytavan valinta**

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä arvonlisäverosäännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston päätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa myös sen vuoksi, että se voidaan osoittaa yksittäisille jäsenvaltioille.

[3] EYVL L 145, 13.6.1997, s. 1.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMÄKUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Yhdistyneen kuningaskunnan esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Päätösehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista osittain muussa kuin yrityskäytössä käytettävien työsuhdeautojen osalta, ja sillä on sen vuoksi todennäköisesti myönteisiä vaikutuksia.

Se vähentää hallinnollista taakkaa ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia niiden verovelvollisten osalta, jotka haluavat käyttää tätä järjestelmää, koska ajokilometreistä ei tarvitse pitää tarkkaa kirjaa kunkin työsuhdeauton osalta arvonlisäverotusta varten. Tällaiset kirjaamisvaatimukset ovat todennäköisesti aikaavieviä, ja ne aiheuttavat suhteellisen pieneen veromäärään nähden usein huomattavan hallinnollisen taakan. Yksinkertaistamismenetelmällä vähennetään myös veroviranomaisten taakkaa, sillä näiden olisi muuten tarkastettava lukuisia yksittäisiä tilanteita.

Koska poikkeuksen soveltamisala on suppea ja sen voimassaoloaika rajallinen, vaikutukset ovat kuitenkin vähäisiä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. MUUT ASIAT

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen. Poikkeuksen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä 31. joulukuuta 2018.

2015/0238 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle soveltaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poikkeavia toimenpiteitä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[4] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston päätöksellä 2006/659/EY[5] Yhdistyneelle kuningaskunnalle annettiin lupa soveltaa erityisiä yksinkertaistamistoimenpiteitä, joilla määritetään vakiomääräisesti sellaisten työsuhdeautojen polttoainemenoista kannettavan vähennyskelvottoman arvonlisäveron (alv) osuus, jotka eivät ole yksinomaan ammatillisessa käytössä. Verovelvollisille vapaaehtoisen järjestelmän perusta on auton hiilidioksidipäästöjen (CO_2) määrä, koska päästöt ja polttoaineen kulutus korreloivat sekä suhteessa toisiinsa että suhteessa polttoainemenoihin.

(2) Yhdistynyt kuningaskunta on pyytänyt kirjeessään, jonka komissio on kirjannut saapuneeksi 22 päivänä toukokuuta 2015, lupaa jatkaa kyseisen toimenpiteen soveltamista.

(3) Komissio ilmoitti 5 päivänä kesäkuuta 2015 päivätyllä kirjeellä muille jäsenvaltioille Yhdistyneen kuningaskunnan jättämästä hakemuksesta. Komissio ilmoitti Yhdistyneelle kuningaskunnalle 8 päivänä kesäkuuta 2015 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki hakemuksen arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

(4) Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan järjestelyllä on tosiasiallisesti saatu yksinkertaistettua menettelyä sekä verovelvollisten että verohallinnon kannalta työsuhdeautojen polttoainemenoista kannettavan alv:n osalta. Sen vuoksi Yhdistyneelle kuningaskunnalle olisi annettava lupa soveltaa toimenpidettä 31 päivään joulukuuta 2018 saakka.

(5) Jos Yhdistynyt kuningaskunta katsoo, että toimenpiteen voimassaolon olisi tarpeen jatkua vielä vuoden 2018 jälkeen, sen olisi toimitettava raportti sekä toimenpiteen jatkamista koskeva pyyntö komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018.

---

4 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

5 Neuvoston päätös 2006/659/EY, tehty 25 päivänä syyskuuta 2006, luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle ottaa käyttöön jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 6 kohdasta ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdasta poikkeava erityistoimenpide (EUVL L 272, 3.10.2006, s. 15).

(6) Poikkeustoimenpide ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/ETY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 168 a artiklasta poiketen Yhdistyneellä kuningaskunnalla on 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen 31 päivään joulukuuta 2018 saakka lupa vahvistaa yksityiskäytössä olevien työsuhdeautojen polttoainemenoihin liittyvän arvonlisäveron osuus vakiomääräisesti.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettu veron osuus ilmoitetaan polttoaineen kulutusta kuvaavina kiinteinä määrinä, jotka on vahvistettu ajoneuvotyypin hiilidioksidipäästöjen perusteella. Yhdistyneen kuningaskunnan on tarkistettava kiinteitä määriä vuosittain keskimääräisten polttoainekustannusten muutosten perusteella.

3 artikla

Tähän päätökseen perustuva järjestelmä on verovelvollisille vapaaehtoinen.

4 artikla

Tässä päätöksessä säädetyn erityistoimenpiteen voimassaolon jatkamista koskevat pyynnöt on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018, ja niiden mukana on oltava raportti, jossa toimenpiteen soveltamista on tarkasteltu uudelleen.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja